

a múlt sirályhangjai. Daid&Ikar *(Cseke Ákosnak)*

Lebegő sirályok a zavaros víz felett.

Mintha szertartást végeznének.

Mozdulatlanul is repülnek.

Akár a leonardói képzelet.

Még mielőtt lecsapnának.

Megy le a nap folytonosan.

Fojtott fények közt nyúlnak az árnyak az üres délutánban.

Szó sincs arról. Hogy ez lenne itt a tenger.

A távol közelében.

Csak egy leengedett tómeder.

Sehol egy ember.

Akár egy képzavar. Mely ápol s eltakar.

A táj félig már enyém. A többbit hozzáképelem.

Míg ablakomba nem ér a hold.

És végtelen egyszerű nem lesz minden pillantásom.

Színes olajfolt a tócsa felszínén.

Mintha szertartást végeznének túltelített látomásaim között.

Csendben foszladoznak régmúlt sirályok hangjai.